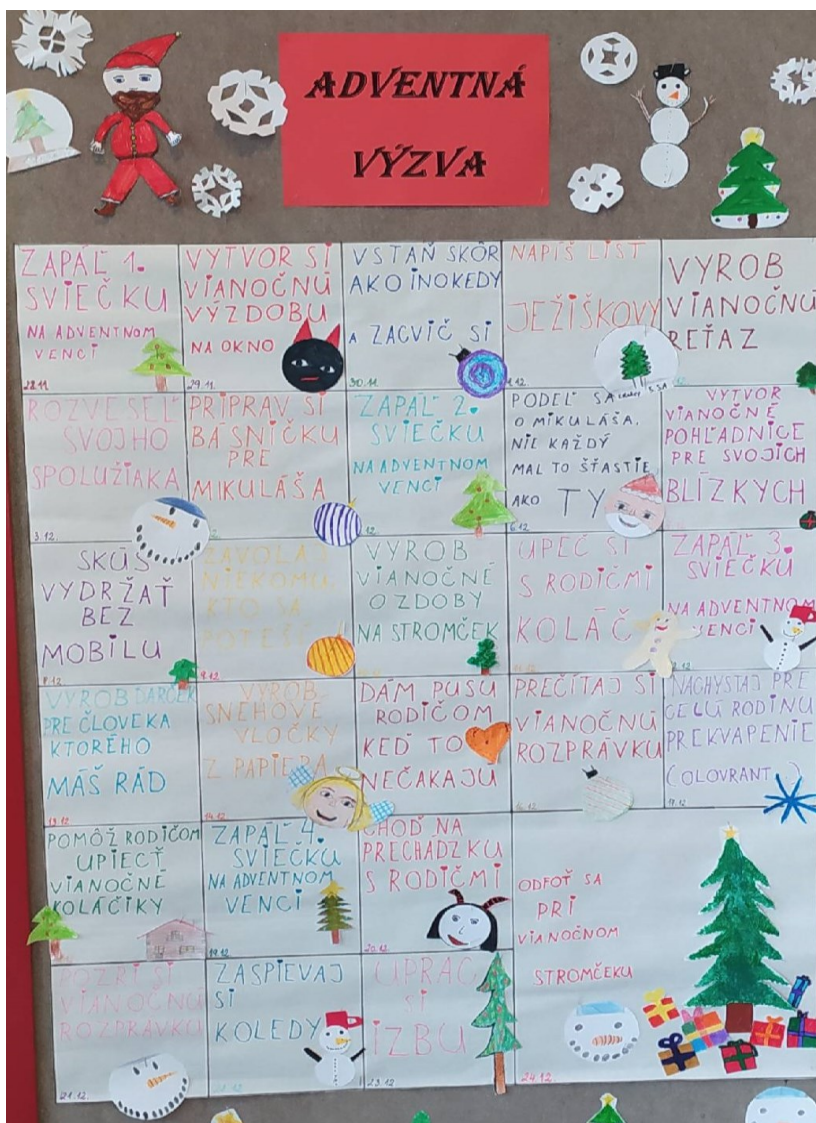

KĽÚČIK 3

ČÍSLO 3/ROČNÍK 1

NOVEMBER 2021

CENA - 1,80€

Časopis Kľúčik TAK 2021/2022. Vydáva Tlačová agentúra Kľúčik pri Súkromnej základnej škole v Martine, Ulica východná 18, pod vedením Mgr. Zuzany Vavárovej a za pomoci žiakov a pedagógov školy. Redakčný tím: šéfredaktor Jakub Trpiš, zástupca šéfredaktora Samuel Martin Dubovich, redaktori Dorota Žilová, Filip Harkabus, Lea Adamčíková, Simona Galčíková, Zuzana Havlínová, Gregor Zorkócy, Barborka Kalabová, Jasmin Koppalová, Vanesa Svobodová, Martin Horváth, Jakub Dreisig.

Kontakt: 0907/101023 alebo office@edukey.sk

Obsah

Str. 1	Titulná strana
Str. 2	Pre začiatok
Str. 3	Hlavné správy
Str. 4	Zo života prváčikov
Str. 5	Živé projekty u štvrtákov
Str. 6	Halloweenská párty v ŠKD
Str. 7	Edukáči a rôzne druhy športov
Str. 8	Lingolandia
Str. 9 – 11	Happening – Rozlúčka s detstvom
Str. 12	Učíme sa pre život
Str. 13	Knihomoľské okienko
Str. 14	English Page
Str. 15	Zdravá matematika
Str. 16	Úspechy bývalých žiakov
Str. 17	Okienko školskej psychologičky
Str. 18	Strana pre rodičov
Str. 19	Reklama
Str. 20	Niečo na záver

Foto na úvrtke

Otváranie adventu 2021

Foto: Z. Machavová

Kalendárium ŽIACI

V decembri majú narodeniny

Nela Turčanová	1. S
Filip Zuberec	1. SA
Katarína Antalíková	2. S
Róbert Sýkora	2. S
Diana Koppalová	2. S
Sebastián Fabšík	2. SA
Mia Štefanidesová	2. SA
Richard Zachar	2. SA
Nina Šrobárová	3. SA
Mária Malinová	4. S
Dorota Ohurniaková	4. SA
Marek Zvoda	4. SA
Boris Beller	5. S
Oliver Vereš	5. SA
Alica Filová	7. S
Peter Žihľavník	7. S

V decembri majú meniny

Barborka Kalabová	8. S
Lucia Višňovcová	1. S
Lucia Stonham	4. SA
Adam Brodniansky	5. S
Štefan Richvalský	4. SA

UČITELIA

V decembri majú narodeniny

Alena Šutiaková

V decembri majú meniny

Barbora Kalnická
Lucia Hudáčeková
Lucia Kolenová
Lucia Kršková
Adam Zorkócy
Eva Klačanová
Ivana Straková

Naša voľba

Som mamina dvoch chlapcov a jeden čas som mala rozhodnúť, kde začnú chodiť do školy. Moja voľba bola od začiatku jasná - BellAmos, už len jedna vec ostala otvorená... Bude sa môj výber školy páčiť chlapcom? Vtedy som skúsila urobiť pokus a zavolala som do školy „vtedy ešte BellAmos“ a dohodla si stretnutie s pani riaditeľkou, ktorú som poprosila o predstavenie školy s možnosťou ukázania tried a priamo samotných chodiev, možno budúceho prváčka. A ako sa vraví, lepšie je vidieť ako počuť ☺, a tak sme išli. Matúška previedla pani učiteľka triedami a výber bol rozhodnutý, páčilo sa aj jemu. Mne ako mamine sa páčilo, že v triedach je menej detí, vedú deti k samostatnosti, a učelia sú ústretoví a veľa vysvetľujú. Po nástupe do školy sa páčilo, aj keď začínal rok s pandémiou, ale nejako sme sa popasovali aj s týmto problémom učenia online. Matúškovi sa v škole hneď zapáčilo a aj sa mu páči. Skôr riešime problém „mami, príď pre mňa neskôr“. Tento školský rok nastúpil do školy aj môj mladší syn a jemu ako veľkému odporcovi kolektívov sa veľmi páči prostredie školy, kamaráti a aj pani učiteľka. Keď sme sa ho opýtali ako predškolačka, kde bude chodiť do školy, tak jednohlasne odpovedal, ku kráľovi Abecedárovi. Síce bol trochu sklamaný, že je nakoniec v triede Víly Abecedy, ale teraz je šťastný a teší sa každý deň na kamarátov a pani učiteľku, ktorá je úplne super, lebo sa aj volá ako mamina. ☺

Lucia Kiliková, mamina Matúška a Miška

Foto: archív rodiny Kilikovej

Druháci v Ateliéri Kocúr

Deti z 2. SA spolu s pani učiteľkou Vierkou Barbuščákovou strávili krásne tvorivé dopoludnie v Ateliéri Kocúr.

Čo nám o ňom prezradili?

„Podarilo sa nám vytvoriť krásne grafiky, v meste sme si ukázali a vysvetlili princíp slnečných hodín, porozprávali sme si príbeh sv. Martina, zoznámili sme sa so Š.Moyzesom. Už vieme, prečo je prvá budova Matice slovenskej odkrojená a aj to, že vznikla presne 1000 rokov neskôr, ako k nám prišli Cyril a Metod, sochy, ktorých sme videli v Kostole sv. Martina.“

Foto: V. Barbuščáková

Pasovanie prváčikov za rytierov pera

Piatok 26. 11. 2021 bol pre našich prváčikov výnimočným dňom. Po usilovnej štvrt'ročnej práci a perfektne zvládanej prvej rytierskej skúške mohli byť pasovaní za „rytierov pera.“ Pani riaditeľka Renátka – poverená kráľom Abecedárom, po starostlivom uvážení rozhodla, že od tohto dňa môžu používať pero vo všetkých zošitoch a učebniciach. Okrem zážitku z veľkej slávnosti si každý prváčik – rytier odniesol domov na

pamiatku dekrét, medailu a chutné perníčkové pero od pani učiteľky Martinky (to sme niektorí stihli zjesť hneď v škole.... ☺) Veríme, že takto úspešne sa nám bude dariť aj naďalej. Držte nám palce!

pani učiteľka Lucka Kršková

Foto: T. Krško

Milí žiaci, rodičia, pedagógovia,

v mesiaci november sme si pripomenuli Medzinárodný deň tolerancie. K tomuto dňu som si pre všetky triedne kolektívy pripravila diskusiu s aktivitami. So žiakmi sme sa porozprávali, prečo je tolerancia, najmä v tejto rozpoltenej a názorovo vyhrtenej dobe, dôležitá. Žiaci ma mnohými odpoveďami príjemne prekvapili a uvedomila som si, že my všetci sa teraz zmietame v názorovej polarite. Pre mňa ako psychologičku je dôležité deti z informácií nevynechávať, ale naopak im naše postoje dospelých vysvetliť a naučiť ich prijímať aj názory opačné. Každý z nás je iný, či už výzorom, odlišnými záujmami, kultúrnym či náboženským zázemím, no predovšetkým vlastnou osobnou skúsenosťou. To nikoho z nás nerobí horším či lepším, máme právo sa vyjadriť. Tolerancia je spôsob myslenia a následného konania v spoločnosti ľudí. S iným názorom nemusíme súhlasiť, naopak, nerovnosť názorov môže podnietiť zaujímavú diskusiu, no v prvom rade by sme nemali kohokoľvek za odlišnosť názorov, hodnôt, či spôsobov správania odsudzovať. S mladšími žiakmi sme si vyrábali motýle tolerancie, pretože motýľ je krehký a taká je často aj naša tolerancia. Je veľmi krehká. Veľakrát stačí, ak sa niekto len okrajovo dotkne našej citlivej témy, či hodnôt, ktoré vyznávame, okamžite strácame schopnosť tolerancie, porozumenia, či rešpektu a staviame sa do opozície. Naše zranené ego nám bráni v akceptácii inakosti. Možno stojí za úvahu myšlienka, že deti sa rodia tolerantné, neodsudzujú a inakosť si nevšímajú. Všimla som si to na svojom 4-ročnom synovi, keď sa mu prihovril zobrajúci pán, ktorý bol zjavne telesne postihnutý. Pýtala som sa syna, či si všimol, že ujo nemal nožičku a syn mi na to odpovedal, že si to nevšimol, len to, že ujo bol milý. Deti sú čisté a čo do nich zasadíme my dospelí, sa neskôr môže rozvinúť v podobe tolerancie alebo netolerancie k inakosti. Pomaly sa nám blíži advent a s ním príprava na vianočné sviatky, preto sa pokúsme vidieť svet aj v ťažkej dobe aspoň o kúsok krajší. Odložme nezhody a neporozumenia a dajme do popredia pochopenie a súdržnosť, lebo hoci sme každý iný, máme toho veľa spoločného. „Tolerancia nespočíva v tom, že zdieľame názor niekoho iného, ale v tom, že poskytneme druhému mať právo na vlastný názor.“ (Viktor Frankl, psychiater).

Vaša školská psychologička Beátk

zdroj obrázka: <https://www.shutterstock.com/>

Úspechy bývalých žiakov

16

Moje spomienky na základnú školu

Do Súkromnej základnej školy BellAmos som nastúpil ako piatak. Už od začiatku som vedel, že táto škola má v sebe niečo viac, niečo netypické, netradičné. Rodinná atmosféra, každý poznal každého, množstvo výletov, ktoré utužovali kolektív. Ako čas plynul, začal som uvažovať nad výberom strednej školy.

V deviatom ročníku som sa rozhodol pre Gymnázium Viliama Paulinyho-Tótha. Po podaní prihlášky na bilingválne štúdium a úspešnom zvládnutí prijímacích pohovorov som nastúpil v septembri 2017 práve tam. Momentálne som piatom a blíži sa čas podania prihlášok na vysokú školu. Zo slovenčiny som už úspešne zmaturoval (administratívne) a na jar ma ešte čaká maturita z angličtiny, biológie a chémie.

Moje ďalšie kroky, aspoň tak by som si to prial, by mali viesť na niektorú z lekárskech fakúlt v Česku alebo na Slovensku. Mnohokrát si spomeniem, ako mi bolo v BellAmos dobre. Ako nám každý učiteľ pomohol, poradil a nikto sa nám neobrátil chrbtom. To nezažijete už nikde inde. BellAmos mi dal veľa, doslova raketovo odštartoval moju ďalšiu životnú etapu. Veľmi mu za to ďakujem!

Adam Klčo, bývalý žiak školy

Foto: archív A. Klča

5

Živé projekty u štvrtákov

Živé sochy u štvrtákov

Obľúbiť si vlastivedu nie je vždy jednoduché, ale rovesnícke učenie môže byť jednou z cestičiek. Práve toho sa výborne zhostili žiaci 4.SA v Živých projektoch. Po prebratí tematického celku Slovensko v minulosti a dnes sa deti prezliekli za osoby či veci z prebraných tém. Predstavte si vo vhodných kostýmoch Slovanu, Svätopluka, Cyrila a Metoda, Štefana I., Turka, Máriu Teréziu, Ľ. Štúra, M. R. Štefánika, T. G. Masaryka, krajinu Slovensko aj cestovnú kanceláriu. Detičky hovorili svojim spolužiakom fakty či zaujímavosti o tom, čo predstavovali. Učiť spolužiakov bolo pre všetkých pútavé, svižné a zábavné. Ďakujem, štvrtáci, za tento zážitok.

pani učiteľka Martuška Smirnovová

Vedeli ste, že...

- ...T. G. Masaryk učil v Prahe na univerzite M. R. Štefánika?
- ...najjužnejší bodom Slovenska sú Patince?
- ...Konštantín a Metod mali päť súrodencov?
- ...M. R. Štefánik okrem astronómie rád varil, cestoval?
- ...slovanský hlavný boh sa volal Perún?

Foto: R. Špiriaková

Halloweenská párty v ŠKD

6

Dušíčkové spomínanie a halloweenská párty v ŠKD

V stredu 27. októbra 2021 sa naša trieda Ferda mravca premenila na tajomné miesto. Prišiel duch, popcorn, ježibaby, pirát, drak, vojak a iné. Triedu sme si vyzdobili v halloweenskom duchu. Na oknách sa vyškierali tekvice, ježibaby, pavúky a netopiere. Začali sme hneď od rána rôznymi zábavnými pracovnými listami a hrami. Na angličtine nám pani učiteľka Helenka porozprávala o Halloweene. Pokračovali sme ďalej s pani učiteľkou Zuzkou. Dozvedeli sme sa o Sviatku všetkých svätých a Pamiatke zosnulých, u nás známych aj ako Dušíčky. Tak, ako to kedysi bolo a je na Slovensku. Nasledovali rôzne súťaže, tanec, spev a zábava s pani vychovávateľkou Alenkou. Nechýbala dobrá nálada a rôzne maškrty od našich rodičov.

A čo na to deti?

Maxíkovi, Matiaskevi, Matúškovi, Sherinke, Dominike a Pat'kovi sa páčilo všetko. Katku zaujali súťaže, Jurka dobroty, Arturkovi sa zapáčili strašidlá a aktivity, Jurkovi zas tancovanie.

pani učiteľka Zuzka Dejčíková a pani vychovávateľka Alenka Šutiaková

Foto: A. Šutiaková

15

Zdravá matematika

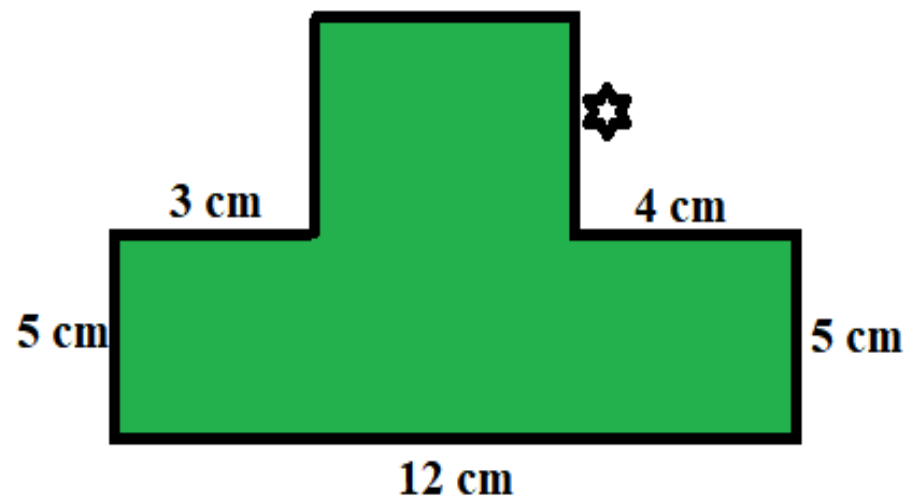
Zdravá matematika or kľúčik k premýšľaniu

Ideme ďalej. Na otázku v príklade z minulého čísla Kľúčik mala byť správna odpoveď – koberec D má obvod 144 cm.

Úspešní riešitelia: Gregor Zorkócy z 8. S, Radek Belan a Štěpán Herbrych zo 7. S.
Srdečne blahoželáme a samozrejme odmeňujeme.

Zadanie nového príkladu:

Katka si z kusa papiera, ktorý vidíš na obrázku, nastrihala 80 štvorčekov. Každý štvorček má stranu 1 cm. Koľko meria strana označená hviezdičkou?

Ako môžete postupovať? Vyriešite príklad, napíšete na lístoček odpoveď a svoje meno, prídete za pani učiteľkou matematiky Majkou Debnárovou a papierik odovzdáte. Druhá možnosť – odpoveď pošlite na maria.debnarova@edukey.sk.

To je všetko. V ďalšom čísle časopisu sa dočítajú všetci, že ste boli úspešní riešitelia, ktorých samozrejme odmeníme. Riešenia (výsledok, meno, trieda) odovzdajte alebo pošlite do 13. decembra 2021.

Thanksgiving day

The last Thursday in November is specific day in American society. It is family – gathering feast. Around four hundreds years ago it all started. When the first Pilgrim Fathers from England landed in New Land – East coast of North America it was quite harsh because they experienced completely different autumn-fall. These „new citizens“ were surprised by environment – winter came. And unfortunately many times they were attacked by local tribes. As the seasons changed, they worked hard to survive. Finally, after one year they had their first harvests. That’s why they had such a great feast – roasted turkey, cranberry sauce, mashed potatoes and other delicious dishes. We cannot forget various kinds of tasty pumpkin pies. People enjoy sharing their crops, meat and of course company of relatives to sit at the dinning table. Do not hesitate and eat some... See you around.

Adam Zorkócy

Ja a plávanie

Foto: archív rodiny Dreisigovej

Volám sa Jakub Dreisig a som žiakom deviateho ročníka. Keď som bol malý, býval som v malom byte, kde bol len sprchovací kút a žiadna vaňa. Nikdy som nebol v hlbkej vode, tak som sa jej bál. Všetko sa zmenilo na dovolenke v Turecku. Tam som videl plávať môjho bratranca a samozrejme, že som chcel plávať s ním. Strach z vody som prekonal. Moji rodičia sa rozhodli a prihlásili ma do plaveckého krúžku. Najprv to bolo divné, lebo som bol v inom prostredí a otravovalo ma, že po sebe všetci vrieskali a pískali. Bolo to otravné a zároveň srandovné.

Prvý tréning sme skákali do vody. Skoro som sa utopil. Časom som sa naučil plávať. Plával som tak pekne, že sa stará mama od radosti rozplakala. Čas plynul a mňa plávanie omrzelo. Chcel som skúsiť niečo iné, a tak som sa dal na vodné pólo. Najprv sme len plávali, potom sme sa učili držať sa nad hladinou šľapaním vody. Zo začiatku mi to vôbec nešlo, ale časom som sa to naučil. Nakoniec sme sa učili hádzať a chytať lopty. Vedel som lepšie chytať ako hádzať, tak som sa stal brankárom. Po čase ma premiestnili do tej najvyššej skupiny, kde boli 16- až 18-roční chalani. Tieto tréningy na mňa už boli moc. Časom ma aj pólo prestalo baviť. Tak som sa s rodičmi hádal, až ma nakoniec dali späť na plávanie, ale nie na také, aké som chodil, ale na také, kde sa preteká. Plával som a plával a plával. Naučil som sa „cítiť vodu.“

Čas ubiehal a bol som lepší a lepší, až som sa stal prvým v mojej skupine. Prišli preteky. Bolo to pre mňa nové, tak som bol celý čas v strese. Prebiehalo to takto: Najprv som prišiel o 7:00 na plaváreň v Žiline (to vstávanie bola najhoršia vec). Potom som išiel rozplávať na pol hodinu do bazéna. Keď som doplával, mal som sa ísť prezliecť a pozrieť si, v ktorej rozplavbe som. Je to celkom nuda, lebo tam býva okolo 200 súťažiacich a kým si každý odpláva svoje, je večer. Musím stále sledovať preteky, lebo sa v tom celkom ľahko dá stratiť. Keď je rad na mne, musím ísť k pomocnému štartérovi. (Pomocný štartér dozerá na súťažiacich, či sú všetci.) Potom ich pošle na štart. Je väčšinou šesť dráh. Bazén v Žiline má 50 metrov. Súťaží sa v šiestich štýloch: prsia, kraul, motýľ, znak a polohové preteky, kde sú všetky štýly spolu. Ja osobne vynikám v kraule a motýľovi. Štartuje sa takto: najprv rozhodca trikrát zapíska, to znamená, že si majú dať súťažiaci dole oblečenie a pripraviť sa. Potom zapíska dlhý tón, čo znamená, že má súťažiaci ísť na štartovací blok. Povie: „Na miesta!“ a potom pískne. Na písknutie sa musí skočiť do vody a plávať, plávať, plávať, plávať... Plávanie beriem ako koníček a plávam rád.

Jakub Dreisig, 9. S

Lingolandia v našej školičke

Školský klub detí sa zapojil do experimentu so spoločenskou hrou Lingolandia. Jej cieľom je rozvíjať slovnú zásobu, podporovať učenie cudzích jazykov, stimulovať kritické myslenie a fantáziu, prináša zábavu pre všetkých. V 2. SA sme si zopár kôl už urobili. Nielen mne, ale aj deťom sa hra veľmi páči. Predbiehajú sa v tom, kto viac slov vymyslí. Vidno, že v detskej tvorivosti nie sú hranice. Obrázky sú zaujímavé a pekne ilustrované. Páči sa mi, že v hre deti musia hľadať slová, ktoré nevidia, ale súvisia s obrázkami. Ak vás hra zaujala, dostali sme z experimentu pred Vianocami zľavový kupón pre všetkých vás. Môžete ma kontaktovať.

pani vychovávateľka Rebeka Ohurniaková

Foto: R. Ohurniaková

Ahojte kamaráti,

už sa nám to zvianočnieva. A preto by som chcela v novembrovom kníhomolskom okienku upriamiť vašu pozornosť na knihy, ktoré sa týkajú Vianoc. Ich čítaním môžete prispieť k vianočnej atmosfére vo vašej rodine, zažiť vianočné dobrodružstvo, objaviť zázraky vianočného času.

Vianočné prasiatko (J. K. Rowlingová) je krásny príbeh o chlapcovi a jeho najobľúbenejšej hračke. Jedného dňa Jack o svoju hračku príde a aby ju znova získal, musí podniknúť neuveriteľnú cestu do Krajiny stratených. Cesta je plná dobrodružstiev, nebezpečných situácií, ale aj krásnych stretnutí s rôznymi bytosťami. Odporúčam malým i veľkým čitateľom. Či už ju budete čítať počas adventu alebo pod vianočným stromčekom zajedajúc vianočným pečivom, garantujem, že sa vám bude páčiť. **Nájdete ju aj v školskej knižnici.**

Vianočné mystérium (Jostein Gaarder) – táto kniha je ideálna na spoločné čítanie pre celú rodinu. Je rozdelená do 24 kapitol, prvá kapitola nesie názov 1. december, a tak nás kapitolu za kapitolou prevedie celým adventom až po Štedrý deň. A tak sa okrem každodenného otvárania okienok na adventnom kalendári môžete každý deň tešiť aj na pokračovanie príbehu dvoch hlavných postáv: dievčatka Elisabet, ktoré sa stratí mame v nákupnom centre počas vianočného zhonu, a chlapčeka Joachima, ktorý vo výklade antikvariátu objaví čarovný adventný kalendár. Viac neprezradím... záver vás prekvapí, ohromí a zahreje pri srdci.

Snehová sestra, Príbeh o Vianociach (Maja Lunde) – túto knihu mi odporúčalo viac kníhomol'ov, medzi nimi aj naša školská psychologička Beátka. Rovnako ako Vianočné mystérium má 24 kapitol; jej poslaním je previesť nás adventným časom a pomôcť nám objaviť vianočného ducha. Keďže som ju ešte nečítala, pomôžem si slovami kníhkupectva Martinus: „Snehová sestra je krehká ako snehová vločka, silná ako vianočné čaro, srdečná ako vrúčne priateľstvo, mystická ako plameň sviečky, jednoducho vyráža dych.“

Betka Gažová

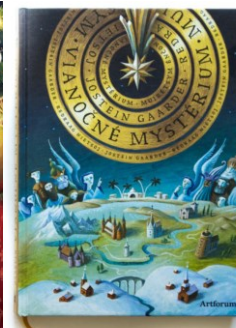

Foto: V. Barbuščáková

Hodina slohu – Učíme sa pre život

V 2.SA sme prežili hodinu slohu, zážitkové učenie. Naším cieľom bolo stráviť ju tak, aby sme nadobudnuté vedomosti a zručnosti dokázali využiť v praxi v duchu hesla Učíme sa pre život. Naš spolužiak Theo Červeň priniesol na vyučovanie veľkú vzácnosť z rodinného archívu – obálku adresovanú jeho prastarému otcovi zo známeho turčianskeho rodu Jesenských. Deti mali možnosť porovnať vtedajší rukopis, ktorý sme porovnali s dnešným písmom. Skonštatovali, že veru v minulosti sa kladol veľký dôraz na úhladnosť písma. Vysvetlili sme si aj význam slova filatelista, nakoľko na obálke bola vzácna známka s prvým československým prezidentom T. G. Masarykom. Keď sme sa naučili náležitosti adresy, napísali sme vlastné listy. Niektorí ich poslali starým rodičom, rodičom, ale aj pani učiteľke.

To bolo radosti v rodinách! Listy sme spoločne zanesli na poštu, o ktorej sme si tiež veľa porozprávali. Teraz už deti čakajú na odpovede, lebo – ako samy povedali, na list sa patrí odpovedať.

pani učiteľka Vierka Barbuščáková

HAPPENING Rozlúčka s detstvom

Celý život je ozvenou našich prvých pocitov a zážitkov,
na ktorých budujeme celý svoj život.
Farby, príroda, rôzne radosti a smútky, farebné balóny...
Z týchto vecí sa rodila moja duša.
Človek prenáša svoje pocity iným – tie pocity, ktoré sám zažil...
Tam začína proces...
Prebudenie k procesu je cez prežívanie emócií...
Ch. Chaplin

Na hodinách výtvarnej výchovy sa snažíme „naučiť“ vnímať okolitý svet všetkými zmyslami a objavovať jeho úžasnú výtvarnú „viacpohľadovosť“. Z oblasti akčného umenia sme si spolu s veľkáčmi – ôsmakmi, vyskúšali **happening**.

Umenie, udalosť, ktoré nie je náhodné a v preklade znamená „prihodiť sa, stať sa“. Malo za cieľ aktivizovať všetkých zúčastnených, vyzvať ich k spolupráci, zúčastniť na vytváraní nových situácií, reagovať a tým získať z celého deja akcie intenzívnejší zážitok.

Happening sa môže konať na rôznom mieste a v rôznom čase. My sme si vybrali krásny jesenný deň a skrášlené prírodné prostredie v parku našej školy. Happening sme si vyskúšali podľa spoločne vytvoreného scenára, ale bez skúšok a bez repríz. Realizovali sme v ňom naše nápady, dojmy, symboly... Motiváciou a hlavnou témou bol náš ôsmacký život, dospievanie, prechod z detského sveta do mladického, dospeláckeho. Jednoducho Rozlúčka s detstvom.

Happening - Rozlúčka s detstvom 10

Čas venovaný happeningu sme naplnili akciou, oživovali predmetmi pripomínajúcimi raný školský vek aj dospelosť, hľadali priestor na vyjadrenie svojich pocitov. Zišli sme sa všetci a so všetkým čo potrebujeme, v parku pred budovou školy, rozložili veľké plátno, rebrík, hojdačky, palety, farby, aktovky a prútené košíky plné lístia... Prirodzene, nenútené sme si zažili svojich 45 minút akcie a oslavy rozlúčky s detstvom. Maľovali sme na biele plátno symboly, heslá vystihujúce naše pocity zlomového obdobia dospievania v najrôznejších podobách. Kto ako chcel. Kto nechcel, nenútili sme ho. Ved' to mohol všetko sledovať a aj tak mal zážitok. U nás sa však do akcie happeningu zapojil každý, niekto viac, niekto menej, no každý prispel k tejto nezabudnuteľnej akcii, pri ktorej sme si možno po prvýkrát uvedomovali zmeny svojho tela aj mysle, jeho časti a detaily. Bol to pre nás nový pohľad a dobrý pocit hry, aj keď tak skutočnej. Ako sme vychádzali po rebríku, zrazu sme si uvedomovali, že po týchto priečkach symbolizujúcich stúpanie k dospelosti, s nami vlastne nikto nekráča, nikto sa neponáhľa. Mali sme pocit, že i priestor okolo je pustý... Bolo nás však dosť na to, aby sme tým stupienkom dali trochu života. Ozvláštnili sme ich, oživilí spomienkami na detstvo. Školské tašky z prvej triedy, anonymné masky na našich tvárach – symbolizujúce zmenu pohľadu, myslenia – dospievanie, palety s farbami a štetcami – pretože svoju budúcnosť si chceme vyfarbiť podľa svojich snov a predstáv. Hojdačky zavesené v korunách stromov predstavovali pohodu, relax a čas na snívanie. Hojdačka detstva a zároveň hojdačka našich snov.

11 Happening - Rozlúčka s detstvom

Padajúce lístie a hra slnečných lúčov s vánkom vetra, ba aj kvapky dažďa, ktorý sme si vytvorili, dotvárali skutočne vzácnu atmosféru. Bolo to naozaj zaujímavé... a verím, že naša predstava sa splnila a scenár sa naplnil nad očakávanie nás všetkých. Išlo nám o to, aby sme na seba upozornili, že už nie sme len malí školáci, no stávajú sa z nás dospeláci s vlastným názorom, pohľadom a smerovaním zmeniť tento svet k lepšiemu. Podarilo sa... A ktovie prečo? Na to vieme odpoved' len my. Areál pred budovou školy skutočne ožil. Potešilo nás to. Boli sme so svojim dielom spokojní. Milujem svoju prácu a ďakujem hlavne deťom za to, že ma naučili chápať výtvarnú výchovu ako proces, ktorého výsledkom nemusí byť len výkres zavesený na nástenke. Je to proces, rozvíjanie témy z mnohých pohľadov a využívanie netradičných postupov. Samotný proces je výsledkom. Cesta je cieľom.

Byť tvorivý a originálny, nebáť sa experimentovať, lebo všetci vedia, že sa im nebude nikto smiať, lebo každý názor aj postup je správny. Experiment happeningu odstránil aj komunikačné bariéry, pretože každý z nás ho využil ako netradičný komunikačný prostriedok na vyjadrenie svojich pocitov, túžob a rozvíjanie fantázie v zápale hry, v ktorej bolo prežité tajomstvo. Neopakovateľné pocity zo samotnej akcie happeningu sme zachytávali na fotografiách, ktoré sú vystavené v priestoroch školy. Týmto chceme poďakovať aj p. Kubincovi za sponzorský dar v podobe výstavného panela aj veľkoplošných farebných fotografií. Máme radosť z toho, že sme v EduKey zanechali naše STOPY – a možno aj z toho, že sme trochu vyprovokovali dospelých k zamysleniu nad tým, že už nie sme tie malé detičky, ktoré do školy priviedli s veľkou aktovkou na pleciah. Teraz máme na pleciah naložené oveľa viac..

Veľa snov a túžob, ktoré nám pomáhate splňať. Ďakujeme vám, rodičia, učitelia a všetkým vám, ktorí ste sa dotkli nášho srdca...

Mgr. Zuzana Kováčová a žiaci VIII. S

(Michaela Gallová, Barborka Kalabová, Vanesa Svobodová, Gregor Zorkócy, Martin Kubinec, Oliver Ďubák, Matúš Fiolek)

Foto: Z. Kováčová